

Oslo, 4/3 2004

Landbruksdepartementet, avdeling for skog og ressurspolitikk
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 103044 - 108	Doknr.:
Mottatt: 15 MAR 2004	
Saksbehandler: ASR/JGR/WA	Ark.: 482
Kopi:	Avskr.:

Forslag til ny skoglov - uttalelse fra Naturviterforbundet (NaFo) og Norsk Forstmansforening (NFF)

Skogloven har lenge vært overmoden, og det er med glede at vi endelig ser ut til å få en skoglov som er mer tilpasset dagens samfunn og situasjonen i skogbruket.

Næringsaspektet

Vi mener at det er riktig å beholde skogloven som en næringslov, der hensynet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturminner er integrert. Likevel mener vi at næringsaspektet burde vært tydeligere i lovteksten, gjerne slik at man viser at avvirkning og verdiskapning henger sammen. Lovforslaget åpner for større lokal medvirkning, slik at kommuner og lokalpolitikere får et eierforhold til skog- og landbrukspolitikken. Det siste mener vi er positivt for utvikling av næringa.

Fra skogavgift til skogfond

Det er bra at skogavgiftsordningen opprettholdes, og "skogfond" er en adskillig mer korrekt betegnelse på hva ordningen faktisk innebærer. Det er jo penger som pløyes tilbake til skogen, og således ingen avgift i ordinær forstand. Skogfondet vil i framtiden være den viktigste finansieringskilden for å sikre investering i ny skog.

Færre forskriftshjemler

Vi mener det er bra at antall forskriftshjemler er redusert. Vi synes imidlertid at det kunne vært gjort flere presiseringer i loven for å unngå at rammene for skogtiltak må beskrives ved å innføre nye forskrifter. Mange nye forskrifter kan føre til overdreven detaljregulering og uoversiktlig regelverk. Forutsigbarheten for næringens utøvere kan bli mindre. Vi tenker her spesielt på forslaget om å innføre en ny forskrift for skogkulturiltak, som med utgangspunkt i de forskjellige vekstbetingelser i landet nødvendigvis må bli svært omfattende og detaljert. Regionale og lokale skogmyndigheter bør her selv kunne definere krav til tetthet i foryngelser og hva som er nødvendig for å skape framtidsskog av god kvalitet de respektive deler av landet. Det vil uansett dreie seg om å drive et stedstilpasset skogbruk hvor de lokale forhold må legges til grunn ved gjennomføring av hogst og planlegging av foryngelsesmetode. Dette vil en generell forskrift for skogkulturiltak på ingen måte evne å fange opp.

Egen miljøforskrift for skogbruket

Det eneste myndighetskravet i forhold til miljøhensyn hjemlet i dagens skoglov, finnes i formålparagrafen. Erfaringene så langt er at dette har vært et lite egnet styringsverktøy i forhold til disse viktige spørsmålene. Skogbrukets egenpålagte miljøkrav, blant annet gjennom

sertifiseringsordninger og Levende Skog har dokumentert behovet for klare presiseringer fra skogbruksmyndighetenes side, uten at hjemmelsgrunnlaget har vært aktivt og formelt tilstede. Vi mener det gir et riktig og godt signal ut mot samfunnet for øvrig at skogmyndighetene også setter standarder gjennom lover og forskrifter som blir fulgt opp.

Misforhold mellom lovverk og ressurser til å følge opp

Med tanke på den nedbygging av fagkompetanse og ressurser som foregår i kommunene, ser vi at det kan bli en stor utfordring å følge opp regelverket på en god måte. NaFo og Norsk Forstmannsforening har tidligere engasjert seg for å beholde det formelle kompetansekravet for jord- og skogbruk i kommunene, men tapte denne kampen. Vi mener det er å tale med to tunger når myndighetene på den ene siden undergraver fagkompetansen i kommunene, og på den andre siden lager detaljerte reguleringer som betinger nettopp høy fagkompetanse. Vi mener den foreslåtte organisering og de ressurser som stilles til rådighet svekker måloppnåelsen i skogpolitikken. Finnes det ikke skogfaglig kompetanse i kommunen vil man miste verdiskapning og dermed skatteinntekter til kommunene og redusere verdien av skogarealene både for næringens utøvere og samfunnet ellers.

I en tid der stadig mer ansvar og makt overføres til kommunene, opplever vi at kommunene knebles økonomisk. Det blir derfor et stort sprik mellom de ambisjoner som det legges opp til i utkastet til ny skoglov og de muligheter kommunene har for å følge opp loven. Dette er også svært uheldig i forhold til næringa. Vi er derfor redde for den virkelighet som er beskrevet ovenfor kan føre til at den nye skogloven kommer til å bli en sovende lov, der intensjonene er gode, men kommunene mangler ressurser til å følge opp regelverket. Rådmennene vil alltid prioritere lovpålagte oppgaver. Den foreslåtte loven innebærer derfor en nedprioritering av landbruksdepartementets politikkområder.

Vi kommer gjerne med presiseringer eller bidrag på annen måte i det videre arbeid med Skoglova.

Med venlig hilsen

Finn Roar Bruun
Forbundsleder NaFo

Jarl Devik (sign.)
Leder NFF